

MALČEK BRALČEK

Vloga branja in pripovedovanja v otrokovem razvoju

Pripovedovanje ob sliki

Pripovedovanje je ena od govornih spretnosti, ki se je otroci učijo v predšolskem obdobju. Kaj in kako pripovedujejo otroci, katero razvojno raven dosegajo njihove zgodbe, je odvisno najprej od starosti otroka, poleg te pa še od vrste drugih okoliščin (od spodbud odraslih, od knjig, ki so mu na voljo, od vrste slikovnega gradiva ...).

Otroci lahko neko zgodbo pripovedujejo sami in brez slik, vendar pogosteje pripovedujejo ob slikah ali ilustracijah, ki otroku na nek način pomagajo pri pripovedovanju in je pripoved zaradi tega bolj urejena in na višji razvojni ravni.

Mlajši otroci (otroci do približno tretjega leta starosti) še **ne zmorejo povedati zgodbe v pravem pomenu besede. Zgodbo pripovedujejo tako, da praviloma zaporedno nizajo posamezne dogodke oz. izkušnje. Ob slikah ali ilustracijah v slikanici zaporedoma naštevajo predmete, osebe ali živali, ki jih vidijo** (npr. to je slon, pa lev, pa velka punčka, pol pa drevo ...). Ne zmorejo še miselne predstave ter miselne pretvorbe, s pomočjo katere bi oblikovali vsebinsko povezano in celovito zgodbo, ki bi vključevala problem, cilj in rešitev.

Otroci, ki so imeli v prvih letih malo možnosti za pripovedovanje, tudi kasneje (od četrtega leta starosti dalje) ne znajo pripovedovati zgodbe, ne glede na to, ali gre za pripovedovanje o dnevnih izkušnjah, ali pripovedovanje ob realističnih ali bolj shematiziranih ilustracijah.

Strokovnjaki in strokovnjakinje so ugotovili, da otroci pri pripovedovanju zgodbe hitreje napredujejo, če imajo na razpolago več slik, ki se med seboj dopolnjujejo in navezujejo. To pa pomeni, da so prav slikanice zelo primerno gradivo za spodbujanje otrokovega pripovedovanja.

Vir: Marjanovič Umek, L. in Zupančič, M. (2003). Vloga branja v otrokovem razvoju. V N. Bucik in sod. (ur.), *Beremo skupaj*. Ljubljana: Mladinska knjiga.

Pripravila: Martina Praznik